

ленно, только радостно, съ една дума, нема друго только, колко то ваше то писмо“ (Г. Ментенонъ.)

28-о. **Единоокончаніе** (Epirhoga, или Антистрофи) е, кога то членове тѣ окончяватъ на иста та речъ н. п. „говорили ся нѣщо за добро, или за помощь? нема Стояна. Говорили ся нѣщо зло, и за нѣгова помощь? нати Стояна.“ Не треба безъ нужда, и гдѣто не е и' мѣсто то да употребява человекъ тая фигуръ.

29-о. **Совокупленіе** (Symprose) е, кога то, членове тѣ на періода начнаватъ, и окончяватъ въ оная речъ, отъ коя то е началъ, и на коя то свършва първыя членъ н. п. „кой первый оградилъ Руско то царство съ искусственны твърдины? Петръ Великій. Кой первый устроилъ воинство и создалъ флоты? Петръ Великій. Кой украшилъ градъ Петербургъ съ многокрасны зданія? Петръ Великій.“ Тая фигуръ юще по'редко ~~къ~~ употребявать.

30-о. **Окруженіе** (Epanalepsis) е, кога то начнава кратать періодъ и свършва на иста та речъ или ся повтара речъ та н. п. „крыво ми е, но сама не знамъ зашто ми е криво.“ И тая фигура нарѣдко ся употребява.

31-о. **Возвращеніе** (Anadiplosis) е, кога то, вторый членъ, или часть начнава отъ иста та речъ, или слогъ, на кого то е свършилъ первый членъ, или часть, н. п. „азъ изгубихъ пріятеля, пріятеля, кого то никога неще мож да намерж“ — и — „той оставилъ память за себе съ име то и съ дѣла та си; съ име то си, кое то е написано въ книги вѣчнаго живота; съ дѣла та си, кои то ся увѣнчяватъ съ небесна слава“ (Антанаклазисъ, возвращеніе съ раздѣленіе). И тая фигура треба само тамо да ся употребява, гдѣ то и' е мѣсто то.

32-о. **Превращеніе** (Epanodos) е, кога то, въ вторыя членъ употребявамы речи тѣ на първыя съ редъ противоположенъ н. п. „какъ то щж азъ не мож, а какъ